

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXVII. Ut qui hujusmodi loca, aedes, hortos occupaverint, restituant:
exceptis fructibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

A

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣ'.

Τοι μαχίσκεν συμβρήσεις κληρονόμους εἶναι τοῦ δικληπίσταρχοῦ τὰ
ὑπὲρ αὐτῶν διορθώσεις βιβλία μένεν.

EΙ οὗτον αἵχισέων μηδεὶς ωστε λείποισθαι μη-
δενὸς τῶν περιφρύμων καὶ λόγον ἀνγε-
νῆμα κληρονόμῳ, μήτε τῷ μαρτύρῳ
οποιοῦ, μήτε τῷ ὁμολογοῦσάντων, μήτε τῷ με-
τίκον τὸν ἡπτή τῇ Βιβλίῃ μέτασάντων περι-
φάσει, ή κατ' ἐκάστης δεῖ τόπος ὄμηλησία
διαδέχεσθαι τὴν κληρονομίαν τοῦτον τοῖς ἀπελθοῖς βαρύνει, εἴπεις ης
εικα ποιήσεις ὕστερον πόνος, κληρονόμουν
ἐντυχοῦσι ταῦτα. περιοχεῖς γεμίων ἀναγ-
καῖον καὶ τόδε τοῖς τῶν περιφρύμων εἰ πινες εἰ-
δωρίσαντο πτῶν οἴησις ἐξέλοντο, τέτοις τὴν
δεσποτείαν εὐλογον κυρίαν μέρουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'.

Αποδίδοντας καταλήχοι τὰ διαιτητικά χωρίς, καὶ κάπιτα
οἰκεῖας, χωρὶς ἀνταπτωσαῖς.

OΠως οὖτις μὴ οὐ πλάνη τις ἐμφαίνοιτε τῷ
περισσαγμανίᾳ, ἀλλ' ἔτοιμον ἢ τὸ δικαίον
πᾶσην γνωσκεν. οὐδέτεροι αἴτιοις, εἰ τε χω-
ρεῖον εἰτ' οἰκίαν. εἰ τε κῆπον. εἰ τε ἔτερον τι τῶν
περιφρύμων καλέχοντεν, καλὸν καὶ λυσιτελές
πτωτοῖς εἴναι καὶ ὁμολογεῖν αὐτοῖς καὶ δοκοντα-
ῖσαν την πασητῇ ταχυτῆτι. εἰ γρήγορα μά-
λιστα φανεῖεν τινες ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡ δι-
καιας δεσποτείας πολλὰ παρπωσάμενοι, καὶ
ψήδετε ταῦταν τὴν αἴτιοτητιν ἡμεῖς εἰ δικαιαία
κενοῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ'.

Ποιῶ σφέπον δέ τοι τύπον εἰπειδίδοντας δέκτεσθαι.

OΜως γεμίνη αὐτοῖς ὀπόσα τε καὶ ὀπότεν
σωμέλεξαν Ἀπηγνόντες, τῷ ἀμαρθήματι
τέτω συγχώνεσσιν γένεσθαι παρ' ἡμῖν δεινότη-
τας· οπός αὖτα μὲν τῇ τοισάντη διορθώσει
ἴθασαστα λυθεῖν πλεονεξία. ἀμαρτίον μὲνίσιος
Θεος, οἷον αὐτὸν μεταμελεῖας τινὸς τεττοπε-
τέμφος, εὐμενῆς ἐπὶ τοῖς ἀμαρτιθεῖσι γένοισι.
ἔρθοι μὲν γένος αὐτὸν γηλας προσιχόμε-
νοι οἱ τῶν τοιετῶν ἀστιν κατασάντες δεσπό-
τας, εἰ γετεῖται κοσμεῖν αἴξιον εἰπεῖν αὐτῶν ἡ δινα-
τον τὸ περιφρύμα. οὐδὲ τὸν οἶον τε αἴπεχεν αι-

C A P U T XXXVI.

Vi deficientibus cognatis Ecclesia hereditatem
copia, utique legata firma maneat.

Quid si nullus cognatus superficie
qui prout rationi consentaneum
est hereditatem capessat eorum quos
suprà memoravi, Martyrum scilicet &
Confessorum, aut illorum qui ob hujus-
modi causam ex patria migraverunt,
cujsusque loci Ecclesiam hereditatem
adire decernimus. Nec defunctis utiq;
molestum erit, si cujus gratia nullum
non discriminem subierunt, eam ipsiis ha-
redem habere contingat. Illud quoque
B necessariò adisciendum est, ut si qui ex
suprà memoratis aliquid de bonis suis
cuilibet donaverint, ei dominium, pro-
ut æquum est, firmum ratumq; perma-
neat.

C A P U T XXXVII.

Vi qui bivis modi loca, ades, hortos occupaverint,
eari restituant, exceptis fructibus.

Corrò ut in præcepto nostro nulla
ambages appareat, sed cuilibet in
promptu sit id quod juris est per nosce-
re; omnes intelligent, sive fundum, sive
ades, sive hortum, sive aliud quidex
bonis eorum quos suprà memoravi de-
tent, recte atq; ordine se esse facturos,
si scipios ultro deferant, & rem absq; ul-
la dilatatione restituant. Ac tametsi non
nulli haudiquaque ex iusta possessionis
causa magnos fructus earum rerum per-
cepisse videantur, eos tamen fructus ab
illis repeti, minimè æquum arbitramur.

C A P U T XXXVIII.

Quonodo super his libellos dari oporteat.

DVerū in ipsi unde & quantos fructus
collegirint ingenuè profitentes,
delicti sui veniam à nobis sibi concedi
postulent: ut & pristina avaritia hujus-
modi emendatione dissolvatur, & Deus
Opt. Max. hanc velut penitentia cu-
juidam loco satisfactionem accipiens,
erratis benignus ignoscat. Sed fortasse
pro defensione sua prætendentes iddi-
cent qui horum bonorum domini con-
stituti sunt (si tamen hoc nomine cense-
ri aut merentur aut possunt) fieri omni-
nō non potuisse ut ab iis rebus tunc abs-
tinerent, cum omnium cuiusq; generis
Mmm iiiij